

Ministrene, fordi de Søgemaal, der anlægges imod dem, i Regelen altid ville angaae politiske Sager. I Sager af den Art er det unægteligt af den alleryderste Bigtighed, at den Anklagede fikkes for, at ikke politiske Meninger og Ansuelser skulle faae Overhaand over Ret og Retfærdighed; men, mine Herrer! vil jeg spørge, ere disse Bestemmelser af Bigtighed, hvorledes kunne de da bestaae med, at Folkethinget, der her optræder som Anklager, skal have Ret til, førend Søgemaal anlægges, ved en foreløbig Bestemmelse at tilintetgjøre alle disse Bestemmelser? Det vilde staae i en saadan Commissions Magt, som paa den Maade blev nedsat, at indhente hvilke Dplysninger den vilde, at afhøre hvilke Personer den vilde, Alt uanset Rigsretten, hvem det udtryffeligt er overladt at bestemme, hvilke Undersøgelser der skulle anstilles, hvorledes de skulle anstilles og af hvem. Bestemmelserne i Rigsretsloven kunne umulig bestaae med en saadan Commissions Nedsættelse; alle dens Bestemmelser vilde være aldeles betygningsløse, naar det stod i Anklagerens Magt, førend Anklagen var institueret, at tilintetgjøre alle disse Bestemmelser. Dette er det klareste Vidnesbyrd, som der kan være for, at der ikke kan være nogen grundigere Misforstaaelse af et Lovbud end den, der ligger til Grund for det Forslag, der her er fremsat for det ærede Thing. Derfor vil virkelig var nogen dyrdligere Dplysning nødvendig, for at kunne tage Beslutning, om der skulle anlægges en Rigsretsaction eller ikke, da troer jeg, at der er andre og lovlige Veie, som Thinget kan gaae, for at erhverve de Dplysninger, som det i saa Henseende maatte fordrø. Men, forsaavidt der her er Spørgsmaal om Anklage, paa Grund af Forordn. af 26de Juli d. A. da maa jeg spørge: hvilke Dplysninger savner det ærede Thing? Have vi ikke lagt Frdn. af 26de Juli for Dem, mine Herrer? Vi have ikke alene gjort det, men vi have ogsaa forelagt de Grunde, som have foranlediget os til at tilraade Hs. Majestæt denne Forordning. Er dette ikke Dem Altsammen bekendt? Hvilke Dplysninger vil

De da have? Hvilke Dplysninger behøves for at decretere Rigsretsaction? Der siges vel i Forslaget „nævnlig“ med Hensyn til Forordn. af 26de Juli; og derved kan være hentydet, til, at der ogsaa ere andre Gjensstande, paa Grund af hvilke en saadan Commissions Nedsættelse skulde være nødvendig; men dersom det er Meningen, saa maa det virkelig bestemt udtages. Thinget kan dog umuligen troe at have Ret til at nedsætte en almindelig Inquisitionsscommissiön, udenat opgive, hvad der skal gjøres til Gjensstand for en saadan Commissions Undersøgelser. Det troer jeg dog idetmindste maa være indlysende, at en sliq Commissiön aldrig kan nedsættes. Troe De mine Herrer, at der er Anledning til at nedsætte en Rigsret; ja, faa ere De i Deres gode Ret, saa nedsæt en Rigsret; hverken jeg eller mine Collegaer ville frygte for at møde for en saadan Ret. Troe De ved at anlægge Rigsretsaction mod Ministeriet at drage Omsorg for Forsatningen, for Grundloven, for Folkets og Landets Vel, nu vel, saa ere De ikke alene berettigede dertil, men saa er det Deres Pligt, og vi skulle vist ikke frygte for at møde for en saadan Ret. Hvad jeg her har udtalt, vil jeg ingenlunde have skal forstaaes saaledes, at jeg skulde tilraade at nedsætte en Rigsret (Ufbrydelse) ja, mine Herrer! jeg ønsker at tale tydeligt, for ikke at blive misforstaaet, jeg har sagt: vi frygte ikke for nogen Rigsret, men paa den anden Side vilde jeg ansee det for et Misgreb, ja vilde ansee det for aldeles ikke svarende hverken til Rigsdagens eller til Forsatningens Tærø at nedsætte en Commissiön som den foreslaaede. Jeg har blot villet udtale dette for ikke at misforstaaes, og for nu ikke at misforstaaes i Godvedsagen, vil jeg gjentage, hvad jeg allerede har sagt, at Hs. Majestæts Regjering anseer Nedsættelsen af en saadan Commissiön som den, hvorefter der er Tale, for at være ulovlig, at Hs. Majestæts Regjering anseer Nedsættelsen af en saadan Commissiön for et Overgreb og for et Overgreb af en saadan Bestaaffenhed, at den hverken kan, vil eller tør taale det.